

**“Η χελώνα και ο λαγός αλλιώς”
της Βούλας Γιαγκάζογλου Παπούδα**

***Γράφει η Φωτεινή Γεωργιάδου, Ειδική Παιδαγωγός**

Τα παραμύθια μεταλαμπαδεύουν υπόρρητες αξίες, καλλιεργούν στάσεις ζωής και “διδάσκουν” πρότυπα συμπεριφοράς. Αυτή είναι διαχρονικά η Δύναμη τους! Ωθούν τους αναγνώστες, παιδιά και γονείς, να εισέλθουν σε μια διαλεκτική σχέση, να εξερευνήσουν τα μηνύματα πίσω από το ορατό και το αυτονόητο και να διαμορφώσουν ένα σύστημα αξιών και αρχών ή να επαναπροσδιορίσουν το ήδη υπάρχον.

Συχνά και πολλές φορές αθέλητα με τα λόγια ή τη στάση μας μεταδίδουμε στα παιδιά μας “λανθασμένα” μηνύματα, μηνύματα που “ριζώνουν” τόσο στο συνειδητό όσο στο υποσυνείδητο και εμφανίζονται στην ενήλικη ζωή ως παγιωμένες αξίες και αρχές.

Η **Βούλα Γιαγκάζογλου** στο παραμύθι **“Η Χελώνα και ο Λαγός Αλλιώς”** ανατρέπει το γνωστό μύθο του Αισώπου.

Μια μικρή χελώνα συναντά έναν καλογυμνασμένο λαγό. Μαγεμένη από τις αθλητικές του ικανότητες, του ζητά να αγωνιστούν στο τρέξιμο και στα άλματα. Σαν βόμβα σκάει το αίτημά της στα αυτιά του λαγού αλλά και όλων των ζώων.

Μα καλά, τι νομίζει αυτή η χελώνα;

Επειδή κάποτε γράφτηκε ένα παραμύθι, ότι δήθεν κέρδισε μια χελώνα έναν λαγό, μπορεί η ιστορία να επαναληφθεί;

Αυτά συμβαίνουν μόνο στα παραμύθια!

Στην αληθινή ζωή, η χελώνα είναι χελώνα και ο λαγός είναι λαγός...

Δεν γίνεται αλλιώς.

Ο υπερόπτης λαγός αποδέχτηκε την πρόκληση και το αποτέλεσμα ήταν το αναμενόμενο: η αργή χελώνα έχασε, όχι μία αλλά πολλές φορές, από τον γοργοπόδαρο λαγό. Στο τέλος η χελώνα παραδέχτηκε στο λαγό ότι δεν πίστεψε ποτέ ότι μπορούσε να τον κερδίσει. Το μόνο που ήθελε ήταν να συναγωνιστεί κάποιον καλύτερο της, ώστε να καταφέρει να ξεπεράσει τον εαυτό της.

Η **Βούλα Γιαγκάζογλου Παπούδα** στη **“Χελώνα και ο Λαγός αλλιώς”**, με τον ιδιαίτερο λόγο της και την ουσιαστική γραφή της, μειώνει την αξία του σκληρού ανταγωνισμού και της πάση θυσία νίκης επί του αντιπάλου. Προτάσσει την σημασία της αυτογνωσίας, της υγιούς άμιλλας και της συνεχούς προσπάθειας για αυτοβελτίωση. Αναδεικνύει την αξία της μοναδικότητας, της πίστης στον εαυτό, της υπομονής και της επιμονής στην πραγματοποίηση των στόχων.

Διδάσκει στα παιδιά ότι δεν γίνεται κανείς να αποποιηθεί αυτό που είναι, να γίνει κάτι άλλο διαφορετικό. Γίνεται όμως να γίνεται συνεχώς καλύτερος, να υπερβαίνει τα όρια του και να “νικάει” τον ίδιο του τον εαυτό!

Και ζήσανε όλοι καλά και θα ζήσετε και εσείς καλύτερα, αν καταλάβετε πως η χελώνα είναι χελώνα και ο λαγός είναι λαγός! Δεν γίνεται αλλιώς!”

Ιδιαίτερης μνείας αξίζει η καταπληκτική εικονογράφηση της Ζωής Χωριατέλλη που ζωντανεύει τους ήρωες και μαγεύει τους αναγνώστες: